

la color rosada de què venien tenyides a causa de la dissolució de la faixa d'arenisca roja triàssica del repeu de la muntanya de can Margarit.

Si durant l'època anterior, o *Sarmatiana*, els bancals de pedra esmoladora de la vall del torrent del Llor es trobaven encara a un nivell tan enlairat que no s'hi dipositaren damunt d'ells sediments d'aquella època, en canvi, amb els esfondraments que varen tenir lloc en començar l'època *Pontiana*, baixaren dits bancals, sedimentant-se al seu damunt els dipòsits d'argiles grogues pontianes.

Veiam, ara, el que va passar a la pudinga quarçosa. Mentre la branca de llicorelles de llevant del turó de la Borrumbina s'allargava fins a la serra que baixa de La Pineda, el mur de pudinga restà sencer; però tan bon punt, amb la descompressió de principis del període pliocènic va anar-se aclofant i esllavisant-se dita branca de llicorelles, el feixuc mur de pudinga va començar a baixar i trencar-se en grans blocs.

A la fragmentació de la pudinga no sols hi ha contribuït la manca d'apoi deguda al desgast de les llicorelles per mor de l'erosió de les aigües, sinó els trontolls i fortes sotragades dels terratrèmols, els canvis de temperatura i l'efecte de tascó de les arrels dels arbres que s'endinsen en les esquerdes. Aquestes són les causes de que tot al llarg de la depressió d'entremig de la Borrumbina i de la Torre Buxeres, el repeu del mur de pudinga es trobi fistonejat de grans blocs del mateix pinyolenc. Al vessant de ponent de la Borrumbina s'hi pot veure el colossal bloc de pudinga en forma de bolet, que es coneix amb el nom de *Roca Degollada*.

Malgrat aquests esfondraments, la cortina de llicorelles de llevant de la Borrumbina durant l'època *Pontiana* i primera part del període pliocènic, encara era prou alta per a deturar el transport de blocs i fragments de pudinga de la Font del Molinot, de pedra esmoladora de calissa triàssica i de conglomerat eocènic de la vall alta del torrent del Llor, com ho demostra el fet de que dins dels dipòsits d'argiles de migjorn de la Borrumbina gairebé no s'hi troba cap fragment d'aquestes roques.

Més tard, durant l'època *Siciliana*, els bancals de llicorelles de dita barrera varen ésser ja tan desgastats per l'acció erosiva de les aigües del torrent del Llor, que deixaren el pas ben obert al transport de fragments de les esmentades roques de la conca alta de dit torrent, anant a deixar-los damunt de les argiles pontianes en el llarg desmunt de la via, al nord de can Mitjans.

Tals són, en síntesi, els principals accidents tectònics i els efectes de l'acció erosiva de les aigües, que poden observar-se en recórrer els terrenys del nord de Viladecavalls, tant al repeu de les muntanyes de can Margarit com de la Borrumbina i del torrent del Llor, i l'interpretació de cada un d'ells, que pot considerar-se més versemblant.